

Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)

Het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving bevat normen waaraan goed beleid of goede regelgeving dient te voldoen. Uitgebreide informatie vind je op www.naarhetiak.nl (klik dan op de tekst "Naar het IAK" in de linker kolom).

1. Wat is de aanleiding?

Implementatie van een aantal bepalingen uit verordening (EU) nr. 2015/751 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2015 betreffende afwikkelingsvergoedingen voor op kaarten gebaseerde betalingstransacties (PbEU 2015, L 123).

2. Wie zijn betrokken?

De volgende organisaties zijn betrokken vanwege hun kennis van het probleem en vanwege het feit dat zij door het ontwerpbesluit worden geraakt:

- Betaalvereniging Nederland (vertegenwoordiger van betalingsdienstaanbieders)
- Betaalkaartschema's

De toezichthouders, te weten de Autoriteit Consument en Markt (ACM), de Autoriteit Financiële Markten (AFM) en de Nederlandsche Bank (DNB), zijn betrokken omdat beoogd wordt dat zij belast zullen worden met het toezicht op de uitvoering en de handhaving van de verordening en het ontwerpbesluit.

3. Wat is het probleem?

In sommige landen is wetgeving vastgesteld of in voorbereiding om afwikkelingsvergoedingen direct of indirect te reguleren, waaronder de vaststelling van maxima voor afwikkelingsvergoedingen. Dit leidt tot versnippering van de interne markt en ernstige verstoringen van de concurrentie als gevolg van uiteenlopende wetten en bestuursrechtelijke besluiten.

4. Wat is het doel?

De verordening heeft tot doel het bevorderen van een betere werking van de interne markt voor het betalingsverkeer door regulering van de afwikkelingsvergoedingen voor op kaarten gebaseerde betalingstransacties. Hiertoe biedt de verordening lidstaten onder meer de mogelijkheid om voor binnenlandse debetkaarttransacties een lagere maximale afwikkelingsvergoeding vast te stellen. Het ontwerpbesluit heeft tot doel hieraan invulling te geven op een wijze die zo goed mogelijk aansluit bij de huidige situatie in de Nederlandse markt en die zo laag mogelijke kosten voor betalingsdienstaanbieders met zich meebrengt.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

De te implementeren bepalingen uit de verordening eisen dat lidstaten hiertoe een wetgevingshandeling verrichten.

6. Wat is het beste instrument?

De te implementeren bepalingen uit de verordening eisen een wetgevingshandeling. In dit geval

is wijziging van het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten daarbij het meest aangewezen.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

In zijn algemeenheid beoogt de verordening een concurrentiebevorderend effect te hebben op het betalingsverkeer door een betere werking van de interne markt en een vermindering van de transactiekosten voor consumenten. Dit besluit draagt hieraan bij.

Als gevolg van de maximering van de hoogte van de afwikkelingsvergoeding voor binnenlandse debetkaarttransacties, zullen betalingsdienstaanbieders elkaar maximaal de vastgestelde vergoeding in rekening mogen brengen. Dit leidt uiteindelijk tot vermindering van de transactiekosten voor de consument. In de praktijk zullen de gevolgen voor betalingsdienstaanbieders en consumenten naar verwachting zeer beperkt zijn, omdat de afwikkelingsvergoedingen voor binnenlandse debetkaarttransacties in Nederland al zeer laag zijn en met dit besluit wordt beoogd dit lage niveau te continueren.

De inhoudelijke nalevingskosten voor betalingsdienstaanbieders en betaalkaartschema's zullen beperkt zijn. Voor betalingsdienstaanbieders die vóór de inwerkingtreding van de verordening een hogere afwikkelingsvergoeding voor binnenlandse debetkaarttransacties toepasten dan de thans vastgestelde maximale vergoeding zal dit besluit merkbare financiële gevolgen hebben. Dit betreft echter betalingsdienstaanbieders die een zeer klein marktaandeel vertegenwoordigen in het Nederlandse betalingsverkeer (minder dan 0,1%). De wijziging van het Besluit doorberekening kosten ACM heeft geen gevolgen voor de regeldruk.

Financiële gevolgen voor de aangewezen toezichthouders:

De kosten van toezicht van de ACM zijn begroot op € 250.000 per jaar en die van AFM op € 75.000 per jaar.

Dit besluit regelt ook de doorberekening aan de sector van de kosten van de ACM voor het houden van toezicht op de naleving en handhaving van de verordening. De Instellingswet Autoriteit Consument en Markt biedt hiervoor de grondslag en bepaalt dat de kosten van het nalevingstoezicht worden doorberekend aan marktorganisaties indien er sprake is van een afgebakende groep en de baten van het doorberekenen opwegen tegen de lasten. Door de omvang van het toezicht van de ACM op de verordening wegen de baten van het doorberekenen van de daarmee samenhangende kosten op tegen de kosten om dit door te berekenen. Bovendien is voor wat betreft de betaalkaartschema's, uitgevers en accepteerders voldaan aan de voorwaarde van een afgebakende groep marktorganisaties. Hiermee is voldaan aan de wettelijke voorwaarden om de kosten van het toezicht te kunnen doorberekenen. De kosten die de ACM maakt ten behoeve van het toezicht op winkeliers en technische dienstverleners worden niet doorberekend, omdat zij niet behoren tot een afgebakende groep. De toe te rekenen kosten worden omgeslagen over de marktorganisaties op basis van hun omzet met een omzetsdrempel van € 2.000.000. Aan marktorganisaties met een lagere omzet dan de omzetsgrens worden geen kosten doorberekend. De bedragen die door middel van toerekening aan marktorganisaties worden doorberekend worden voor 1 mei 2017 bij ministeriële regeling vastgesteld en zullen gelden voor het jaar 2017.